

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis, Seu Resolutio Casuum Conscientiæ

Juxta Sacram Scripturam, Canones, Et Sanctos Patres

Continens Tractatus de Sacramentis in genere; de Baptismo, de Confirmatione, Eucharistia, Sacrificio Missæ; Constitutionem Innocentii XII. super celebratione Missarum, variaque alia decreta

Genet, François

Parisiis, 1703

Q. 5. Quomodo forma Consecrationis potest esse vera, cùm præcedat rem quam enuntiat, &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40834

consecratione consistit, non habet Minister actum nisi pronuntiationem verborum: unde oportet quod verba forme significant hoc quod virtus divina in secreto facit in hoc Sacramento, quodque à Ministro produci nequit.

Quare forma hujus Sacramenti à Presbytero ita profertur ac si loqueretur in persona Christi, ut intelligamus, in consecratione hujus Sacramenti Ministrum nihil aliud præstare, quàm proferre verba Christi, quæ sola vim habent producendi effectum hujus Sacramenti.

D. Tho. 3. P.
q. 98. art. 1.
in corp.

Ideo, ait Divus Thomas, *Forma hujus sacramenti profertur quasi ex persona ipsius Christi loquentis, ut detur intelligi, quòd Minister in perfectione hujus Sacramenti nihil agit, nisi quod profert verba Christi.*

S. Bonav. in
4. dist. 8. q.
1. P. 2.

Et Divus Bonaventura ait: *Quia Minister operatur virtute Verbi incarnati conjuncta; & ut conjuncta, ideo dicit MEUM: loquitur enim Sacerdos in persona Christi, ideo pro Christo dicit MEUM.*

Quest. 5. Quomodo forma consecrationis potest esse vera, cum videatur exigi ad veritatem propositionis, quæ affirmat rem esse, ut existat, priusquam propositio proferatur: at forma consecrationis præcedit rem quam enuntiat, cum ipsi det esse, ac proinde falsa est, affirmans rem esse, cum nondum est?

Resp. Ad hujus intelligentiam sciendum est, duplex esse propositionum genus: aliæ dicuntur speculativæ, quæ tantum repræsentant, & exprimunt objectum, ut cum dico, *En urbem pulchram.* Aliæ dicuntur practicæ, quæ efficiunt quod enuntiant, ut cum Sacerdos profert verba consecrationis, *Hoc est Corpus meum.*

Hoc supposito, *Dicendum cum Divo Thoma,*

ma, quod scientia practica non prasupponit entitatem rei, sed precedit illam naturaliter, quasi causa, etsi simul sint tempore: & ad hunc modum se habent verba premissa, quia sunt significantia & factiva ejus quod significant. Vnde veritas & significatio hujus locutionis precedit naturaliter entitatem rei quam significat, non prasupponit ipsam, quamvis sit simul cum ipsa tempore, sicut causa propria cum proprio effectu: sed quia significatio & veritas locutionis qua est simul tempore cum transubstantiatione, consurgit ex consignificationibus partium successive prolatarum; ideo oportet quod dictio ultimo prolata compleat significationem locutionis.

Quaest. 6. Quomodo intelligenda sunt verba consecrationis vini. *Hic est Calix sanguinis mei, novi, & aeterni Testamenti Mysterium fidei, qui pro vobis & pro multis effundetur in remissionem peccatorum?*

Resp. Illa sic explicat Divus Thomas: per haec priora verba, *Hic est Calix sanguinis mei*, designatur conversio vini in Christi sanguinem. Hae locutio, ait Divus Thomas, *Hic est Calix sanguinis mei*, figurativa est, & potest intelligi ut sit metonymica locutio, ut ponatur continens pro contento, secundum quod dicere consuevimus: *Bibe Calicem vini*, id est, vinum contentum in Calice. Ideo autem talis modus locutionis congruus est forma huic, quia sanguis de sua ratione non dicit aliquid potabile, sed quod natura abhorret in potum, & quia in hoc Sacramento sanguis Christi consecratur ut potus, ideo oportuit aliquid addi quod ad potum pertineret, scilicet Calicem.

Dicitur Testamentum novum, ait idem D. Tho. ibi. Doctor, ratione promissionis per sanguinem decem,

S. Th. in 4.
dist. 8. art. 1.
p. 1. quaest. 4.

D. Th. in 4.
dist. 8. q. 2.
art. 2. quaest.
tium. 2.